

Čís. 2999.

Podstatným znakem přestupku § 343 tr. zák. jest úplatnost nedovoleného léčení.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1927, Zm I 594/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 25. června 1927, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem nedovoleného provozování lékařství podle § 343 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v tomto rozsahu co do výroku o vině jako zmatečný, v důsledcích toho zrušil též výroky s tím související a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a o ní rozhodl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Právem poukazuje stížnost k tomu, že podstatným znakem přestupku § 343 tr. zák. jest úplatnost nedovoleného léčení a že tento zákonný znak není náležitě zjištěn, ano se v rozsudku toliko uvádí, že obžalovaný obdržel od osob jím ošetřených 297 Kč. Všichni v tom směru slyšení svědci udali, jak stížnost právem vytýká, že zaplatili částky v úhrnné výši 297 Kč za preparáty jím stěžovatelem podávané. Je nasnadě, že by o úplatu za léčení tu mohlo jíti jen tehda, kdyby bylo zjištěno, že v těchto částkách, požadovaných stěžovatelem za dodané léky, byla též obsažena nebo skryta odměna za samotné léčení. Ježto však soud, pomínuv dotýčný obsah svědeckých údajů, o takové možnosti neuvažuje, spočívá jeho výrok o úplatě stěžovatelem přijaté na neúplném podkladě, pročež bylo výrok rozsudkový, týkající se přestupku § 343 tr. zák. zrušiti jako zmatečný, a za podmínek § 5 novely k trestnímu řádu uznati již v zasedání neveřejném, jak se stalo.

Čís. 3000.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 183 tr. zák. nestačí v subjektivním směru úmysl, svěřenou věc za sebou zadržeti nebo si přivlastniti, nýbrž kromě toho musí míti pachatel také vědomí o hmotné protiprávnosti zadržetí nebo přivlastnění si svěřené věci. Tohoto vědomí může se nedostávat, ponechá-li si pachatel svěřenou věc ku zajištění nebo krytí vlastní vzájemné pohledávky.

Subjektivní stránka musí býti rozsudkem výslovně zjištěna a po zákonu (§ 270 čís. 5 tr. ř.) odůvodněna.

(Rozh. ze dne 9. prosince 1927, Zm I 712/27.)